Ч. 83 (14.332). Львів, пятниця 17. квітня 1936. Opłata pocztowa opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504·060, 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долир, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. „ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Д-р Аменде помер.

ПЕКІН, 16. 4. ПАТ. В Пекіні помер на удар серця д-р Евальд Аменде, відомий основник та ген. секретар европейського конґресу національних меншин.

*

Вістка про смерть д-ра Евальда Аменде болюче вразить чимало наших діячів, які мали нагоду безпосередньо стрінутись з тим молодим, повним життя й енерґії дослідником національних справ і борцем за національні права недержавних народів і нац. меншин. Д-р Евальд Аменде належав до тих чужинців, які найкраще орієнтувались у цілості української проблеми та в характері проблеми українців у Польщі, Румунії і Чехословаччині. Знав він і постійно студіював ці справи не тільки теоретично, але й із автопсії, відвідуючи всі центри українського життя, — був теж кількакратно у Львові. Д-р Аменде зокрема глибоко був потрясений траґедією українського народу в Совітах та видав книжку п. н. „Голод на Україні" з багатьми документарними даними про тамошню голодову катастрофу.

Смерть захопила його — як видно з телеграми — підчас одної з безупинних подорожей по світі. В. Я. П!

Марево санкцій?

ПАРИЖ, 16. 4. ПАТ. Як подає Авас із Женеви, **предсідник комітету 18-ох де Васконсельос повідомив членів комітету, що можливо прийдеться скликати комітет 18-ох у найближчому часі.** Члени комітету 18-ох мусять бути приготовані на те, що про дату засідання повідомлять їх дуже пізно.

ІТАЛІЯ І КОМТЕТ 13-ох

ЖЕНЕВА, 16. 4. ПАТ. Перша розмова предсідника комітету 13-ох Мадаріяґи з бар. Альойзі тревала менш більш годину; вдруге говоритимуть вони коло год. 11.45 у присутности ген. секретаря Ліґи Авеноля.

МИРОВА МІСІЯ ПАПСЬКОГО НУНЦІЯ?

ЛЬОНДОН, 16. 4. ПАТ. „Дейлі Експрес" подає, що папський нунцій з Берна монсіер Бернардіні дістав вчора вечором приказ виїхати до Женеви і ужити всього впливу Апост. Престола, щоби довести до скорого замирення в Африці.

СЕСІЯ РАДИ ЛІҐИ НАЦІЙ.

ЖЕНЕВА, 16. 4. ПАТ. Звичайна сесія Ради Ліґи почнеться у Женеві 11. травня; предсідником буде мін. Іден.

НАРАДИ ФРАНЦУСЬКИХ ДЕРЖАВНИХ МУЖІВ.

ПАРИЖ, 16. 4. ПАТ. Предметом наради прем. Сарро з мін. Фляндeном та мін. Поль Бонкуром була оцінка теперішньої міжнародньої ситуації напередодні засідання комітету 13-ох. Про її хід не дали ніяких інформацій, як і про розмови Фляндена з амбасадором Анґлії та Італії.

Офензива в Огадені почалася.

ЛЬОНДОН, 16. 4. ПАТ. Як подає Райтер з Дередави, **на огаденському фронті почалися завзяті бої.** Абісинці твердять, що — не зважаючи на сильне летунське бомбардування — вони тримаються на позиціях.

ПАРИЖ, 16. 4. ПАТ. Авас подає з Дiредауа: У великій битві на оґаденському фронті операціями кермує ген. Ваґіб-паша та начальний вожд південного фронту рас Насібу. Абісинці підчеркують незвичайно оживлену діяльність італ. летунства.

АБІСИНСЬКА ПЕРЕМОГА?

ЛЬОНДОН, 16. 4. ПАТ. Райтер подає з Аддіс Абеби: Тут кружляють чутки, що минулої неділі 20-тисячна армія під командою неґуса заатакувала італ. кольону на південний захід від оз. Ашіянджі і розбила її. У битві буцімто загинуло 2.000 аскарів та 400 італійців.

ДЕССІЄ ЩЕ У АБІСИНСЬКИХ РУКАХ?

ПАРИЖ, 16. 4. ПАТ. Абісинський уряд категорично заперечує чутку про втрату Дессіє та заявляє, що абіс. війська находяться на північ від того міста. В тих сторонах — мовляв — останніми часами взагалі не було більших боїв. Абіс. офіційні джерела держать у тайні місце гол. кватири неґуса, щоби не наражувати її на летунські атаки.

В АБІСИНІЇ БУДУЮТЬ ВЖЕ ЛІТАКИ.

АДДІС АБЕБА, 16. 4. ПАТ. Вчора відбувся перший лет літака, цілковито виконаного в Абісинії. Пільотував німецький інжинір Вебер, технічний начальник абіс. летунства, що сам сконструував цей літак.

ЗНАЧІННЯ ДЕССІЄ.

ВАРШАВА, 16. 4. ПАТ уважає упадок Дессіє рішаючим моментом війни. Тепер черга на столицю, бо на північ від Дессіє нема вже поважніших абіс. військ, які могли би ставити опір змоторизованій італ. армії. 250 кільометрів з Дессіє до Аддіс Абеби італійці моглиб правдоподібно перейти за яких 10 днів; дорога, що лучить ці два міста, ще надається для самоходів, дарма, що абіс. транспорти її поважно знищили.

ІТАЛІЙСЬКИЙ ОПТИМІЗМ.

РИМ, 16. 4. ПАТ. Здобуття Дессіє зробило чимале враження; на приказ Мусоліні всі доми удекоровані прапорами. Сподіються, що небавом італ. війська займуть Аддіс-Абебу і війна покінчиться за кілька тижнів. Оптимізм помітний також у біржевих та промислових кругах, які надіються, що санкції небавом покінчаться.

АБІСИНСЬКИЙ НАСЛІДНИК ПРЕСТОЛУ ПІДДАСТЬСЯ?

ДЕССІЄ, 16. 4. ПАТ. Останніми днями говорили, немовби наслідник престолу Асфа Воссен, який з 1000 вояків до останньої хвилини тримався у Дессіє, задумував піддатися італійцям. В останній хвилині перед приходом італ. військ він відійшов, невідомо куди.

Муравлина праця

для села і над селом.

Перед Загальними Зборами Краєвого Господарського Товариства „Сільський Господар".

Львів, 16. квітня 1936.

Коли ці рядки дійдуть до рук читачів, будуть радити у Львові Звичайні Загальні Збори Краєвого Господарського Товариства „Сільський Господар".

На перший погляд це подія важна тільки для селян і тих, що цікавляться покращанням способів господарки, може ще й доходовістю свого господарства. Та коли хто розгорне книжечку, що говорить про працю цієї нашої центральної господарської установи, то зразу мусить змінити свій погляд. Це не та установа, що тільки дбає за краще господарювання, це передусім централя, що **репрезентує село,** хоронить його інтереси, заступає його справи у найширшому розумінні цього слова. Коли інші наші господарські установи заступають поодинокі ділянки нашого села і працюють в поодиноких напрямах, то „Сільський Господар" є тою централею, що обхоплює цілість інтересів і справ нашого села, є представником і висловом усіх ділянок нашого хліборобства.

Не диво, що саме ця організація виказує з року на рік поважний зріст так своєї підбудови, як і членів-хліборобів. Бож „Сільський Господар" заступає не тільки інтереси своїх членів перед урядом, територіяльною самоуправою, Хліборобською Палатою, всякими організаціями і т. д., але також активно допомагає нашому селові, як це було нпр. зі справою голоду в Яворівщині, чи при організації нової цукроварні в Тернопільщині, чи при експорті худоби закордон, чи при багатьох інших великих для нашого селянства справах, що перейшли через „Сільський Господар" у цьому році. Село наглядно бачить, яку вагу має це хліборобське Товариство, село його справді потребує, а тому й до нього горнеться. Число Філій було 65, та Кружків „Сільського Господаря" з кінцем 1935 р. було 1.451 (зріст від 1934 р. 11,3 прц.); членів, що вплатили вкладки в 1935 р., було 76.471, себто збільшилось це число від 1934 р. на 19.359 осіб або 25.3 прц.! Це дійсно на сьогоднішні ча-

ки скрути й повного браку гроша на селі чималий осяг!

Та ще краще виглядає розвиток самої праці „Сільського Господаря". Коли зважимо, що в 1935 р. відбули Кружки 1.213 загальних зборів, 4.023 сходин членів, 49 повітових нарад, 104 повітових господарських курсів, уладили 46 повітових вистав-показів, уладили 131 Свят „Сільського Господаря" і 10 повітових „Свят Обжинків" — то це дуже поважне зусилля, яке треба як слід доцінити.

Фахова праця „Сільського Господаря" розвивається теж зразково. Фаховий агрономічний персонал „Сільського Господаря" начислює 53 агрономів, з того 6 у централі, 47 на повітах (в 1934 р. — 41). Біда тільки в тому, що „Сільський Господар" пошукує дальших агрономів, а їх нема. Подумати — серед безробіття інтелігенції — бракує одних фахівців, про яких недавно ніхто й не говорив. Отже наше село зрозуміло працю фахівців і їх потребує. А що ця праця потрібна, каже розвиток фахових секцій при Кружках і Філіях „Сільського Господаря", які організують поодинокі ділянки сільського господарства. І так тепер в організації „Сільського Господаря" є 206 шпихлірових секцій (6.322 членів), 109 садівничо-городничих секцій (1.430 членів), 67 секцій годівлі рогатої худоби (1.205 членів, 1.416 коров), 288 охорони тварин (10.956 членів, 23.19 коров), 216 годівлі безрі́г (2.894 членів), 110 годівлі дробу (1.804 членів), 235 пасічничих (4.025 членів, 55.700 пнів), 129 жіночих секцій (1.554 членів).

На окрему згадку заслуговує праця „Сільського Господаря" над молоддю у власній молодечій організації, що називається Хліборобський Вишкіл Молоді. Ця організація систематично вчить молодь господарства і організованости. Сьогодні є в цій організації поверх 7.000 молоді у віці 14—18 літ, а наука триває там 4 роки. Це особливо висококорисна праця, яку село дуже цінить, бо бачить її добрі висліди. Ця організація уладила вже в 1936 р. 299 курсів, через які перейшло яких 7.000 молоді.

Цього короткого нарису вже досить, щоби вказати на те, яку велику роботу робить „Сільський Господар", хоч пропускаємо ще багато іншої цікавої роботи, що подана у звідомленні. Колиж до цього додати ще три часописи („Сільський Господар", „Хліборобська Молодь" і „Український Пасічник"), що мають близько 20.000 накладу, то зрозуміємо вагу цієї організації для нашого села.

Тож у дні, коли ця наша селянська організація відбуває свої загальні збори — робимо властиво підсумки своєї праці над піднесенням культури і господарства нашого села. Тому працю „Сільського Господаря", яка далеко ще неповна і незавершена, треба не тільки витати, але її всюди найпалкіше підтримувати. Її висліди будуть тим кращі, чим активніше й свідоміше буде українське село; тому доля „С. Господаря" нерозривно звязана з долею нашого села, тому й усі, що глядять на українське село, як підставу екзистенції, найбільшу цінність і резервуар усіх сил української нації, — мусять дорожити „Сільським Господарем".

Театр Підкарпатської Руси у Празі.

Прага, квітень 1936.

Як уже читачі „Діла" знають, у днях 1., 2. 3. ц. м. гостив у Празі в міському театрі на Віноградах краєвий театр Підкарпатської Руси в Ужгороду. Театр дав у Празі лише три вистави: драму братів Мрштіків „Маришка", пєсу Стровпежніцького „Наші фуріяти" й „Безталанну" Карпенка-Карого. Дві перші в перекладі з чеського на мову Підкарпаття (до речі: чисту українську мову, закрашену місцевим кольоритом), остання в чистій літературній українській мові.

Гостина ужгородського театру у Празі була для Праги чималою сензацією. Вже подумати тільки: з далекої Підкарпатської Руси, яка для пересічного пражана все ще здається чимось екзотичним, тою „незнаною землею", де живуть Шугаї, Рилевці, ріжної масти „русіні" й ведмеді, — приїздить до Праги театр, і то просто до міського театру на Віноградах. І дійсно Прага мала сензацію, бо замісць якоїсь екзотики чи „цірку-су", як це собі уявляв один сміховський (Сміхов — частина Праги) міщух, до Праги приїхав справжній, повнокультурний і високомистецький театр. Приїхав і вже після свого першого виступу заволодів Прагою, здобуваючи собі признання не лише у широкої публики, але й у найвибагливішої столичної критики; а зі сподіваної екзотики лишилось хіба лиш одно, а саме те, що дію всіх трьох вистав перенесено в місцеве середовище — але цей факт нічим не обнизив високого мистецького рівня самих вистав. На нашу думку навіть навпаки— це дало можливість артистам глибоко вжитися і в саму дію і в психіку дієвих осіб. Це робило їх всіх на сцені дійсними, живими людьми, без сліду найменшої навіть акторської манери, без сліду якогось „театрального стилю".

І це найважніший чинник, на якому спирається високий мистецький рівень цілого ансамблю ужгородського театру. Замісць театральних манер — ми бачили безпосередню природність, замісць театральної рутини — глибоке чуття. Хвилинами навіть здавалося, що артисти иноче виривають ся з рук режисера і забувають на те, чого їх вивчили та самі стихійно творять на сцені і роблять у даному моменті те що мусіли б зробити в такому випадку не на сцені, а в дійсному житті. Хвилинами знову здавалося, що зі сцени віє на вас якимось примітивізмом і що нас, привичаєних до гри професійних акторів, це якось неприємно вражає; але коли ви далі вдумувалися в гру і дію, коли бачили, що Софія в „Безталанній", у хвилині її найбільшого душевного болю не вживає ніяких інших акторських засобів, лише тихого, глибокого зідхання й кількох краплинок сліз з дійсно сумних очей, то ви бачили, що це вже не примітивізм і не брак акторської рутини, але що це вже і не акторська гра, а правдиве життя. Навіть той на сцені якби несміливий і здержаний у своїх рухах Гнат, який деколи робив враження що не знає що зробити зі своїми руками, бо ще не має саме отої акторської рутини, є глибоко природний саме у тому своєму „примітивізмі" і тоді, коли ані розумом ані рафінованістю не може опанувати своєї роздвоєної душі, і тоді коли, вбивши Софію, клячить біля її трупа і каже, що він це зробив із серця.

Таким примітивним, але природним був би в таких життєвих випадках і наш простолюдин і з Київщини і з гуцульської Верховини. І так грають всі артисти цього театру і тому є оправдана надія, що під дальшим відповідним проводом і при дальшім такім святім запалі до театрального мистецтва артисти ужгородського театру збудують нову, трівку святиню нашого театрального мистецтва і цим приложать своїх рук до піднесення культурного рівня наших братів з Підкарпатської Руси.

Так дивилася на праські виступи ужгородського театру українська кольонія у Празі і з такими побажаннями провожала його назад у повороті до дальшої праці на рідній землі. Побажати б ще тільки, щоб і ті, від яких буде залежати дальше іствування цього театру, теж не забували, що він тільки тоді сповнить свою місію, коли тісно звяжеться зі справжньою народньою культурою автохтонного населення Підкарпатської Руси і коли не буде спиняти природного росту народньої стихії. Факт, що гра артистів у пєсі в чистій народній мові, хоч ця пєса під оглядом сценічним може й слабша, здобула собі більше признання навіть у чехів, ніж пєси грані в перекладі на місцеву говірку, говорить сам за себе. Цей факт найкраще вказує шлях, яким повинен піти дальший розвиток краєвого театру Підкарпатської Руси

М—н.

Японія не визнає льондонських постанов конференції.

ЛЬОНДОН, 16. 4. ПАТ. Як подає „Дейлі Телеграф", Японія рішила не пристосовуватися до постанов морської роззброєнної конференції у Льондоні. Вона не інформуватиме інших великодержав про розбудову своєї фльоти — переводитиме її потайки навіть перед парляментом і пресою.

НАРАДА ЯПОНСЬКИХ СТАРШИН.

ШАНГАЙ, 16. 4. ПАТ. Новий японський військовий атташе у Китаю ґен. Кіта скликав нараду всіх яп. старшин, що повнять службу у Китаю; опісля виїхав до Нанкіну, щоб познайомитися з китайсько-совітськими взаєминами.

ДИПЛЬОМАТИЧНІ ВЗАЄМИНИ З ЄГИПТОМ.

ТОКІО, 16. 4. ПАТ. Дня 1. червня ц. р. отворять у Токіо єгипетське посольство. Японське посольство у Каїрі почне урядувати щойно у вересні.

КОНСОЛІДАЦІЯ ВПЛИВІВ НА КОНТИНЕНТІ.

ТОКІО, 16. 4. ПАТ. До Гсін-Кінґ приїхала дипльоматична місія автономного уряду Сх. Гопеї. Вона має завдання навязати офіційні взаємини з урядом Манджурії.

УСПІХИ КОМУНІСТІВ У КИТАЮ.

ПЕКІН, 16. 4. ПАТ. З китайських джерел подають, що комуністи заняли 6 округів провінції Шансі зовсім, а 14 частинно; велика частина населення скомунізована. Урядові війська воюють з червоними.

Еспанський уряд виконавцем волі „людового фронту".

Експозе премієра.

МАДРИД, 16. 4. ПАТ. На засіданні кортезів прем. Азана виголосив експозе, у якому обіцяв скоро перевести реформи, що їх домагається „людовий фронт". Акти терору переслідуватиме, не зважаючи на те, проти кого вони споямовані.

Монархісти сильно заатакували уряд, і домагаються, щоб він уступив, бо не вміє запевнити ладу і безпеки. Соціяліст, комуніст та представники центру і каталонської лівиці висловили урядові довіря — а вони разом творять більшість. Комуністи та соціялісти закидували урядові, що не досить енерґійно поборює правицю. У розгарі дискусії соціяліст Ільоніс сказав м. ін.: „Розумію підпали церков, хоча не оправдую їх". Серед гамору, що повстав підчас полеміки, засідання перервали. Голосування над експозе відбудеться ще нині.

СПРАВА АВТОНОМІЇ ДЛЯ БАСКІВ.

МАДРИД, 16. 4. ПАТ. Посли з баскійської провінції зложили проект автономного статута цієї провінції; розглянуть його кортези. Проект підписали всі баскійські посли.

Наради ґен. штабів окутані тайною.

ЛЬОНДОН, 16. 4. ПАТ. Як подає Авас, наради представників ґен. штабів Англії, Франції та Бельгії триватимуть коло 8 днів. Вони окружені глибокою тайною. Пополудневі наради тривали коло 3-ох годин; окремо радили представники сухопутних військ. летунства та маринарки

Наради У. П. Р.

В середу 15. квітня ц. р. відбулося у Львові засідання Української Парляментарної Репрезентації при повному комплеті послів і сенаторів. Предметом нарад були організаційні справи та політична праця членів Репрезентації в терені. Наради тревали без перерви від год. 11.30 передполуднем до год. 5.45 вечором.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Терористична акція у Бретонії.

ПАРИЖ, 16. 4. ПАТ. Останніми часами підпалив хтось префектури в Навт, Кемпер, Сен Брік та Рен; ці акти приписують бретонським автономістам. Слідство виявило, що ці всі замахи зробили таким самим способом і таким самим знаряддям, тому припускають, що їхні виконавці а принайменше інспіратори були ті самі. Замахи виглядають скоріше на демонстрацію як на справжні зусилля підпалу.

АТЕНТАТИ В АВСТРІЇ.

ПАРИЖ, 16. 4. ПАТ. Як подає Авас з Відня, на основі присуду націонал-соціялістичного каптурового суду убили недавно у Стирії двох людей; вчора згинув у Ґрацу б. член націонал-соціялістичної боївки.

Дехто з наших Вп. Передплатників реклямує книжки, які ми висилали зі серії БІБЛІОТЕКИ „ДІЛА“, тому ще раз повідомляємо, що перший том нашої бібліотеки висилали ми тільки тим Вп. Передплатникам, які зголосили передплату на БІБЛІОТЕКУ „ДІЛА“. Якщо хто ще з Вп. Передплатників „Діла“ схотів би передплачувати і бібліотеку, нехай пришле зголошення. Цілорічна передплата за 12 томів на Бібліотеку „Діла“ для передплатників „Діла“ — 18 зол., для непередплатників нашого часопису — 24 зол. Можна сплачувати місячно. Усіх, що одержали перший том нашої бібліотеки, новелі У. Самчука „Віднайдений Рай“, просимо долученими до книжки почтовими складанками, присилати передплату.

З наших театральних справ.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ КООПЕРАТИВИ „УКРАЇНСЬКИЙ ТЕАТР“ У ЛЬВОВІ.

10-го ц. м. відбулись Загальні Збори Кооперативи „Український Театр“ у Львові, що стягнули дуже малу скількість членів. Це мале зацікавлення зборами такого товариства треба пояснити собі передовсім тим, що найважніша справа: будови театральної салі, неначе завмерла і само це товариство, розпоряджаючи мінімальними фондами, не всилі її поладнати.

Зборами проводив голова Надз. Ради радник Й. Дрималик, секретарював О. Боднарович. Відчитували біланс, здавали звідомлення з діяльности і вели довгу дискусію над незавидним станом нашої театральної справи. Забирали голос: радн. Й. Дрималик, В. Блавацький, Л. Лісевич, Л. Лепкий, М. Рудницький, П. Гладкий, І. Олексин, С. Волинець. У довшій промові Л. Лепкий представив причини, через які згадана кооператива не всилі була розвинути бажаної діяльности і чому вистава „Запорожця за Дунаєм“ не принесла сподіваного доходу. Успіхові „Запорожця“ перешкодила зовсім несподівана заборона покористуватися вдруге салею Великого Міського Театру, дарма, що її обіцяли „Кооперативі“; а щодо від десяток літ мріяної будови театру, то ця справа залежала виключно від „Комітету будови українського театру“, що фактично управляв площею при вул. Сапіги і фондами, призначеними на будову театру. Довгі спроби Кооперативи, щоб спільними силами вибудувати бодай театральну салю, не мали успіху. Були теж ріжні заходи, щоб увійти в порозуміння з деякими нашими установами, які, будуючи власний дім, могли би помістити в ньому салю, пригожу на театральні вистави, концерти, збори та забави. Як довго теперішня нова установа „Український Дім“, що повстав на місці „Комітету будови українського театру“, не розвяже справи з театральною площею, якою опікується, не легко буде вибудувати таку салю.

Збори вибрали нову Надз. Раду у такому складі: **Й. Дрималик, д-р М. Волошин, д-р Савчак, В. Блавацький, О. Боднарович, І. Олексин, В. Мудрий; заступники: Ст. Волинець і М. Бенцаль.** До Контрольної Комісії ввійшли: Й. Дрималик, д-р Савчак і д-р Волошин. До Управи належать: М. Рудницький, Лев Лепкий і о. д-р Осип Застирець. — Збори ухвалили на внесок Вол. Блавацького зорганізувати при кооперативі **збут театрального приладдя** для театральних аматорських гуртків, а на внесок п. Окпиша за гроші кооперативи купити якусь нерухомість, щоб зберегти капітал перед девалюацією.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Шведський король відвідав през. Лебрена та балакав з ним пів години.

Чеський суд у Кошицях засудив 5-ох шпіонів на вязницю від 2-ох до 5-ох років.

БОБЕРСЬКИЙ ІВАН.

СКОК НА 101 МЕТРІВ.

Верхи словінських гір вкриті снігами, але на обічах цвитуть серед снігів жовтаві і біляві цвіти, трава зачинає зеленіти, а бучина дістає дрібенькі листки. Весна старається вийти аж на шпилі гір.

Лещетарі бажають, щоб сніг білів по горах цілий рік, але пливаки домагаються сонячного гарячого світла, щоб плавали по синіх хвилях Адрії. Вони знають, що лещетарі програють справу. Хто має лещети, йде тихо на високі полонини прощатись з білим снігом. Ще до кінця квітня чекатимуть снігові поляни по горах на лещетарів.

Велике прощання з зимою відбулось на словінській землі в половині березня. В північній куті Югославії, де вона на словінській землі доторкає Італії й Австрії зїхалось около 15.000 людей, щоб глянути на лещетарський скок. Змагання заповіджені були кілька тижнів наперед. Читачі читали нетерпляче, схвильовані звіти про погоду. Цілими тижнями було мрячно, вогко, теплаво, аж два дні перед змаганнями позмінило. Зима, союзниця лещетарів, що їх є так багато в гарних горах Словенії, прислала їм у дарунку ще один, останній приморозок саме на день змагань, 15-го березня, забрала мряку з блакитного небозводу і прощалась чарівним усміхом сонця, щоб за нею тужити.

Приморозок скріпив сніг у горах близько Триглава, 2863 м., найвищої гори в Югославії. З села Планиця дістались люди за чверть години ходу у скелисту закутину. Хто йшов би між ці залиті снігом, дикі скелі, якби не лещетарі, що потягнули за собою тисячі глядачів. Одинадцять поїздів, шістнадцять омнібусів, багато авт, мотоциклів привезли гостей з усіх сторін а також із сусідньої Австрії. Поспішили теж люди піхотою. Вступ 20 динарів, це майже пів доляра. Порядок знаменитий, ніде нема зупинки, ніде непередбачених перепон. Залізничі поїзди, скарбники, прикордонники, окремий почтовий уряд сповнювали докладно свою службу.

Люди окружили збитою масою простір, куди зїздить лещетар по виконанім скоці. Точно напроти скочні приладжена була мала степениця для визначних осіб, зрештою всі місця стоячі. На снігу лежали дошки, щоб безпечніше і тепліше стояти. Скочня протинала смерековий ліс з гори на долину на яких трицять метрів ширини, а понад 300 метрів довжини. Люди розставились також по убочі, дуже цікаві повилазили на дерева.

„Смереки з людьми“ — зауважила пані в довгім чорнім плащі „виглядають неначе ялинки з горіхами і яблуками. Як властиво ця скочня збудована?“ — говорила дальше до сусідки, що стояла побіч неї в темно-синіх лещетарських штанях, жовтавій блюзі, з зеленавою хустиною на шиї і старанно скучерявленим волоссям на відкритій голові.

— Убіч гори — відповіла лещетарка — старанно витоптана наложеним снігом. В половині смуги вибудований поміст з дерева, високий на яких 4 метри. Притикає до гори, як великий ґзимс, або полиця. Горішня частина смуги, підбудована деревом, служить до зїзду на лещетах, щоб дістати розгін. Хто зїде на полицю, зіскакує в долину. Долішня частина смуги є для зіскоку і зїзду вділ.

Лещетар, старший віком, в темно-синім одязі і дашковій шапці, що стояв перед обома панями, звернувся свобідно до лещетарки і докинув:

— На самім верху є ще тераса з дерева, де уставляються лещетарі до вибігу. Звідти до берега полиці треба переїхати 140 метрів вділ з висоти 65 метрів. Простір до перескоку від полиці вділ, довгий на яких 120 метрів, а високий на 85 метрів. Лещетар зіскакує з помосту, як з даху 22-поверхового хмародера на вулицю.

— Моє враження — сказала пані в чорнім плащі, — що простір коло нас для відїзду міг би бути довший, а може здається це мені, бо так багато тут людей стиснулось коло огорожі?

— Так, дійсно — відповів лещетар у дашковій шапці, — огорожу можнаб ще дальше посунути, а тоді був би простір свобіднійший для лещетарів, що відїздять і потребують місця, щоб закінчити розгін. Але сама скочня може мірятись з усіми скочнями. Погляньте, як убіч гори добре заокруглена в профілю. Нема ліпше збудованої і нема більшої скочні, як ця скочня, що її начеркнув і вибудував інжинір Бловдек. Гляньте на поміст, чи там полицю. Вона зроблена, скажемо, не є заокруглена вгору, і не опадає своєю вділ. Це для скоків дуже важна прикмета.

Зближалась 10-та година передполуднем. Військова музика заграла югославянський гимн, опісля якусь поважну мельодію. Чути було голоси: „Архиєпископ Рожман“. Стаю на пальці, щоб ліпше бачити, виджу перед собою шиї і чуприни а через прогалини поміж голови доглянув я високого мужчину в фіолетній шапочці, поруч нього стояв наліво хтось сивий, направо хтось чорнявий. Всі три одіті по церковному. Архиєпископ поблагословив лещетний стадіон і промовив коротко, що бажає, щоб благословенство Боже спливало на всіх, що користають з цього стадіону. Опісля промовив мужчина з коротко остриженим вусом в ґенеральськім одністрою в імені молодого короля Петра II., який приняв лещетний стадіон під свій покров. Третій говорив старший віком мужчина в імені словінського лещетарського товариства „Планиця“. Дякував усім, що помагали викінчити скочню, передовсім державній владі, яка не відмовила ніякої помочі.

Басовий голос з деревляної вежі, що стояла на убочі рівно з помостом, візвав через голосник: „Прошу лещетарів до старту“. Трубач затрубів, упорядчик замахав червоним прапорцем при кожнім лещетарі, що мав зїздити. Бас подавав до відома, хто зїздитиме, опісля подавав довжину виконаного скоку. Скакало 13 людей: 3 чехословаків, 2 швайцарців, 6 австрійців, 2 югославян-словінців. Спочатку йшли пробні скоки, опісля скоки, які числились у змаганнях за красу і довжину скоку. Скакали самі добірні сили. З великого числа своїх лещетарів поставила Югославія лише двох найліпших. Це вже доказує строгий добір учасників. Усі скоки були поправно виведені. Видці були захоплені красою рухів. Серед публики чув я жіночі і мужескі голоси: „чудово“, „легко“, „гарно“, „чепурно“; „як птах“. На вежі показувалась біла таблиця з чорно виписаним

Загальні Збори Маслосоюзу.

ПОВАЖНИЙ ДІЛОВИЙ НАСТРІЙ.

В четвер 16. квітня ц. р. відбулися чергові XXIV. Звичайні Загальні Збори Маслосоюзу, які виявили дальший зріст і зміцнення всієї нашої молочарської кооперації та її централі. Основні та річеві звіти членів дирекції Маслосоюзу і спокійна та ділова дискусія були найкращим доказом, що все наше зорганізоване громадянство стоїть і дорожить централею молочарської кооперації — Маслосоюзом та відібе всі заходи ріжних чинників, щоб знищити ці здорові наші господарські установи, якими є районові молочарні М. С.

ВІДКРИТТЯ ЗБОРІВ І ВЕРИФІКАЦІЯ ПРОТОКОЛУ.

Збори відкрив в год. 10.30 передпол. голова Надз. Ради **сен. інж. Ю. Павликовський** в салі Української Бесіди при вул. Рутовського ч. 22. Голова ствердив, що в Зборах бере участь вимагане статутом число членів (78 представників Р. М.), привитав делегатів, представників преси і гостей (50 осіб) і покликав на секретаря п. Семанюка, управителя Р. М. з Коршева. Згадав про смерть управителя Р. М. в Рожищі на Волині п. Веремчука, память якого присутні вшанували повстанням з місць.

Опісля голова ствердив з радістю гарний розвиток нашої молочарської кооперації і довше спинився над наступом на українське молочарство: над новим молочарським законом, який вже приняли законодатні палати. Цей закон уже незабаром оголосять, а його постанови обвязуватимуть в 3 місяці від дня оголошення. Голова підкреслив, що завдяки інтервенції представників УПР і М. С. у віцепремієра Квятковського вдалося злагіднити некорисні для нашої молочарської кооперації постанови первісного молочарського закону і примусової районізації молочарень уже не буде. Одначе не слід забувати, що небезпека ще не минула, бо новий молочарський закон вимагає від Р. М. добрих будинків і ще кращих технічних уладжень. Одночасно мусимо слідкувати за тим, як ці постанови нового молочарського закону здійснуватимуть у щоденному життї і з якими трудностями будемо стрічатися від Хліборобських Палат. З черги на внесок дел. **Федака** Збори рішили, щоб протокол з попередніх Заг. Зборів зверифікувати без дискусії.

ШИРОКИЙ РОЗМАХ ПРАЦІ. — ПОСЛІДОВНА РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАЦІ.

Опісля директори М. С. **інж. А. Палій** та Андрій **Мудрик** склали основне звідомлення з діяльности Союзу. Дир. А. Палій ствердив, що українська молочарська кооперація зміцнилася морально і матеріяльно. В теперішній грізній хвилині наша молочарська кооперація сильна, бо дирекція М. С. зреалізувала добре обдуману програму, покриваючи Галичину сіткою життєздатних великих Районових Молочарень, вивінуваних достаточним оборотовим капіталом (члени кооперативи платили по 25 зол. уділу від корови) і новітнім технічним уладженням. Майже всі Р. М. приміщуються тепер у вигідних, великих новозбудованих власних будинках. Нині наша районізація молочарень і будинки Р. М. Маслосоюзу є зразком для польської молочарської кооперації. Успіх нашої кооперації в тому, що М. С. платить найвищі ціни селянам доставцям в усій Польщі і продає вироби по найдешевших цінах. Після того оба директори подали деякі доповнення до друкованого звідомлення дирекції з діяльности Союзу. З цього звідомлення довідуємося, що продукція масла та його збут, експорт та ввесь оборот М.С. помітно збільшились в 1935 р.

ЦІНИ МАСЛА.

Пересічна виплата М. С. для своїх членів у діловому році сягала 2,41 зол. за 1 кг. І-а масла, продаваного в краю, що в порівнанні з пересічною ціною з 1934 р. (2,36 зол.) дає звишку ціни на 2 прц. Зате пересічна виплата за експортове масло впродовж останніх 5 місяців ділового року сягала 2,90 зол. за 1 кг., що в порівнанні з пересічними цінами в тих самих місяцях минулого року (2,143 зол.) дає зріст ціни на 35,32 прц.

Основною підвалиною праці М. С. є Р.М. з фізичними членами, які ведуть свою працю в кількох, а то й кільканацятьох селах. Діловий рік закінчив М. С. зі 155 членами (в 1934 р. було 168 членів), що заявили 2.661 уділів по 100 зол. на суму 266.100 зол. Число членів М. С. зменшилося тільки коштом мішаних кооператив і тому це не має ніякого впливу на зменшення сили М. С. Навпаки, теперішні члени М.С. — це самі сильніші одиниці, які виявляють щораз то більшу організаційну і господарську силу.

ТОРГОВЕЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ М. С.

В 1935 р. Р. М. доставили до М. С. 2,809.761,42 кг. масла, себто в порівнанні з 1934 р. достава масла зросла на 357.236,12 кг. або на 14,57 відсотків. У звітовому році було вже 80 кооператив, які доставили поверх 10.000 кг. масла річно (в 1934 р. — 72 кооперативи). Зпоміж цих кооператив висунулися вперед 2 кооперативи з річною доставою від 80.000 до 100.000 кг. Цих 80 кооперативи покрили 85,96 відсотків всієї достави до М.С.

На збільшену продукцію і доставу масла вплинуло поширення гуртової продажі, яка осягнула 1,824.764.07 кг., себто найвищу цифру від початку істнування М. С., а на 163.170.95 кг. або 9,82 відсотків більше ніж у 1934 р. (1,661.593.12 кг.).

Експорт масла М.С. в 1935 р. обмежувався тільки до двох головних ринків, англійського, де вислано 431.000 кг. і німецького, де вислано 51.612 кг. Загалом М.С. вивіз у 1935 р. 483,021 кг, масла, що в порівнанні з 1934 р. (255.357 кг.) зріс на 227.664 кг. або 89,15 прц. У роздріб продав М. С. у своїх 33-ох постійних крамницях і 7-ох сезонових 481,739.39 кг. масла.

До М. С. кооперативи доставили молока в 1935 р. 4,379.621 л., або на 536.509 л. більше ніж у 1934 р., себто на 13,96 відсотків. В сирому стані продано 1,913.070 л. молока, або на 188.676 л. більше, ніж в 1934 р., себто на 10,93 відсотків. Збут пастеризованого молока збільшився з 631.598 л. до 752.179 л. в 1935 р., або на 120,581 л., себто 19,08 відсотків. Бажаючи дати добре і здорове пастеризоване молоко міському населенню М. С. приступив з кінцем звітового року до розбудови своєї міської молочарні у Львові, яка дасть денно 15 до 20.000 л. молока, себто покрие 1/4 запотребування м. Львова на молоко.

Крім того крамниці М. С. продали у звітовому році 245.329 л. сметани, або 8.000 л. більше ніж в 1934 р., себто 3,37 відсотків. Творогу продано 94.348 кг., себто на 1.794 кг. більше або 1,94 відс. Твердих сирів продав М. С. 26.712,64 кг., в тому з власної сироварні едамських 11.177,27 кг., себто на 4.402 кг. або 64,98 відс. більше; тразістів 9.664.09 кг. або на 4.659 кг. — 95,28 відсотків більше. Готової бриндзі продано 27.606 кг., себто на 4.255 кг. більше, або 18,22 відс. Яєць продали 5.223.435 штук, себто 8.85 відс. більше ніж у минулому році. Меду продано 13.355 кг. або 10,68 відс. більше. Рибних консерв продано

Для нашої будучности не байдуже, чи громадянство сплатить інвалідам затягнений довг, чи покине їх безпомічних власному терпінню!

числом метрів по кожнім скоці. Після оцінки суддів, перший був австрієць д-р Гаральд Райяль, друге місце здобув чехословак Олдрих Будірек, третє швайцарець Рен Лєоба. Далі йшли три: чехословак Рудольф Враза, югославяни-словінці Франц Прібошек і Альбін Новшак.

Добре виконаний лещетний скок чарує видця, бо ось чоловік стає на кілька хвилин орлом, вилітає сміло у повітря, злітаючи безпечно і свобідно на землю.

Скок у природі потрібний для лещетаря, коли зїздить з гори і наїздже на снігову заспу, яка утворилась на обриві землі, на скелі, або на зломанім дереві. Заспа вривається нагло спереду. Чи має лещетар зупинитись над стрімкою стіною? Пощо ж переривати їзду? Він плигає просто себе і їде як лискавка далі в долину.

На штучно вибудованій скочні бере лещетар розгін до скоку, пригинає коліна, похиляється вперед у напрямі зїзду. Наїздить на полицю і тут має доказати притомність ума. Коли лише кінці лещетів досягнуть берега полиці, себто помосту, простує коліна, випрямлює хребет, мече рамена боком угору скосом, неначе птах крила і так відбивається від помосту. Відбій пригадує скок у даль з місця без розбігу. Чим сильніший розгін і відбій, тим довший скок. Відскок від полиці треба виконати у відповідну хвилину, не за скоро і не за пізно. Розмах від сильного розгону влекшує рівновагу підчас скоку.

Коли лещетар уже летить, має держати лещети разом, а рівнобіжно до лінії лету, має похилити кадовб сильно вперед, неначе клонився би в глубах на повітря перед собою, а має пяти не відривати від лещетів, щоб міг лещетами кермувати. Сильний наклін вперед зменшує напір повітря, а через те робить скок довшим. Повітря ставить тяжкий опір, як при їзді поїздом, коли вихилимо голову з вікна, бож лещетар при відскоці з полиці летить із скорістю 20 метрів на секунду, або 70 кільометрів на годину. Через вправу набуває лещетар чуття, яке положення тіла скріпляє рівновагу, зменшує напір повітря, збільшує довжину скоку і влекшує зіскок на рівні ноги, щоб при великій швидкости не перевернутись, або не впасти коміть головою. Нахил вперед збільшується, коли лещетар кружить випростованими раменами в напрямі від себе, себто назверх. При зіскоці висуває одну ногу дещо наперед і згинає задню ногу, щоб удержатись ліпше в рівновазі. Тому, що зіскакує на убіч і їде зараз дальше в діл, ноги можуть видержати великий стусан об землю. Кожний лещетар виробляє згодом свою методу, як осягнути найдовший і найбезпечніший зіскок.

Полуднева перерва дала нагоду видцям розсістись по снігу, перекусити, а навіть переїхатись лещетами по сріблистій поляні між скелями. Сніг блистів від сонця і зазначував ясними рисами верхи, підчеркував стрімкі стіни, зарисовував щерби, жолоби, вихилені із стін угли і грані. Скелисті верхи блистіли, неначеб мали в собі скарби чистого срібла. Хто не мав лещетів, бродив по полі, поринав від часу до часу вище колін в снігу, видобувався серед сміху наверх і йшов дальше, щоб знову запастись. Припаси в гостинниці під отвертим небом вичерпались від лещетного апетиту гостей.

По перерві йшла друга частина порядку, а саме скоки, щоб осягнути якнайбільшу довжину скоку. Лещетарі освоїлись були із скочнею передполуднем, відпочили і тепер розвинули свою силу, звинність і відвагу до найдальших меж. Один старався перевищити другого. Буря оплесків зривалась між скалами.

Югославянин-словінець Франц Прібошек скочив на 77 м., югославянин-словінець Альбін Новшак на 89 м., чехословак Олдрих Будірек осягнув 95 м., австрієць Франц Ашенвальд 96 м., д-р Гарольд Райяль 89 м., а австрієць Йосиф Брадль 101 (сто один) метрів. Брадль виїхав з сильним розгоном і вилетів у повітря з великим нахилом вперед. Жваво кружив раменами, щоб збільшити нахил. Кожний видець відчув, що він летить довго, довше, ніж усі інші. Зіскочив пружисто і відїхав безпечно. Судді перевірили довжину скоку і басовий голос з голосника заявив: „Йосиф Брадль сто один метрів". На вежі показалось чорне на білім число 101. Гук оплесків відбився об скелі і ліси. Видці закричали: „Живіо" і плескали, та плескали. Опісля кинулись декотрі вперед, щоб побачити Брадля цілком близько: кругле, приязне лице, веселі очі, русяве волосся, середній ріст. Сміявся щиро. Світлинці кинулись до нього із своїми приладами. Це ж був лещетар, що скочив найбільший скок на найбільшій скочні світа.

Незвичайно були здудовані лещетарі Норвегії. Приїхало їх пять, щоб узяти участь у змаганнях. Прапор їх держави повівав між прапорами тих держав, відки лещетарі нинішнього дня виступили змагатись з собою. Між норвежцями були звісні із своїх гарних скоків братя Біргер Рууд і Житмонт Рууд. Вони виходили по сходах скочні вгору, однак на те, щоб відмовитись від участи і покликувались на брак дозволу від норвеської організації, яка не бажає брати на себе відповідальности за скоки своїх членів на надто великих скочнях. Цією відмовою були видці розчаровані, бо очікували, що побачать світових мистців — норвежців, при скоці, та що норвежці осягнуть найбільший скок. Лаврову галузку перемоги забрали тепер не вони, але їх ученики, яких вони заправляли в лещетарстві. Саме це мусіло наповнити норвежців радістю і вдоволенням.

По змаганнях йшла роздача нагород. Орхестра заграла гимн тої держави, від якої лещетар діставав нагороду. Мандрівну чашу короля Петра II. дістав австрієць Йосиф Брадль за найдовший скок. Югославянин-словінець Альбін Новшак дістав за найбільший югославянський осяг у скоці чашу, яку визначила редакція білгородського часопису „Правда". Розділено також інші нагороди.

Видці опішились на двірець. Лишали пишну скочню в Планиці з новим враженням, що лещетарі Середньої Европи зачинають перемагати скандинавців.

Югославія.

—o—

21.342 коробок, себто на 15.520 штук, або 261.42 відс. більше. Самого хліба продали крамниці М. С. впродовж року 94.041 кг., себто на 32.195 кг. більше або 52,06 відс., продажа булок збільшилася з 176.947 до 390.241 штук або 120.54 відс.

ЗАГАЛЬНИЙ ДОХІД.

Тому що зріс збут масла, збільшились ціни на масло та побільшилися обороти в інших ділянках М. С. Загальний біляновий оборот за 1935 р. дійшов до суми 56,950.688.06 зол. супроти 52,039.078.66 зол. з попереднього року. Якщо до цього дочислити ще внутрішній оборот поміж власними відділами у краю, загальний біляновий оборот осягнув 69.553.620.79 зол. супроти 56.746.582.30 зол. у 1934 р., себто на 22.13 відс. більше. Загальні торги збільшилися на 20,31 відс., кошти адміністрації і продукції зросли лише на 7,23 відс. М. С. замкнув свою торговельну діяльність біляновою надвишкою 20.329.42 зол.

Дир. Мудрик ширше обговорив технічний нагляд над продукцією масла Р. М., спинився довше над співпрацею М. С. з С. Г. з метою налагодити правильну годівлю коров та зорганізувати охорону сільсько-господарських тварин.

Обі звіти доповнив ще ревізор РСУК Зибенко. Після того дир. Р. М. у Печеніжині О. Андрійович відчитав звіт контрольної комісії з переведеної провірки діловодства і поставив внесок, щоб заг. збори признали абсолюторію з діяльности Н. Ради і Дирекції та затвердили білянс за 1935 р.

ДВОГОДИННА ДИСКУСІЯ.

По 10-хвилинній перерві почалася ділова дискусія, в якій забирало голос 20 промовців. Інж. **Е. Храпливий** спинився довше над співпрацею М. С. з С. Г. Дел. **Вишневський** і **Сергій Найко** обговорювали важкі умовини праці Р. М. на Волині, вказували на некорисну політику цін польського Ревізійного Союзу з Варшави та підкреслювали тісний звязок Р. М. на Волині зі своєю централею М. С. у Львові. **Дел. Андрійович** висловив подяку Українській Парляментарній Репрезентації за те, що злагіднила некорисні для нас постанови нового молочарського закону і візвав до дальшої інтензивної праці по Р. М. **Сен. О. Луцький** ширше спинився над планом праці М. С. у новому році, звернув увагу на необхідність зібрати якнайбільше фондів, щоб своєчасно можна було сповнити всі вимоги нового молочарського закону. Слід подбати, щоб Р. М. мали до праці в свому районі агронома і ветеринаря. Вкінці підкреслив, що Р.С.У.К. зверне увагу, щоб Р. М. мали теж добрий провід, як цього вимагатиме новий закон. **Дел. Зеленяк** відчитав кілька резолюцій, які опісля приняли Заг. Збори.

Делегатам дали основну відповідь голова **Павликовський**, директори: **А. Палій** та **А. Мудрик** і рев. **Зибенко.**

АБСОЛЮТОРІЯ І РОЗДІЛ БІЛЯНСОВОЇ НАДВИШКИ.

Опісля Заг. Збори признали абсолюторію Н. Раді і Дирекції за їх діяльність і затвердили розділ білянсової надвишки згідно з внеском Н. Ради. З черги на внесок дир. А. Палія Заг. Збори затвердили преліімінар буджету на 1936 р., а на внесок дир. Мудрика означили висоту зобовязань М. С. до 1.500.000 зол. та найвищу межу кредиту, який може признати М. С. своему членові, до 10-кратної висоти уділу.

ПОНОВНИЙ ВИБІР ВИЛЬОСОВАНИХ ЧЛЕНІВ Н. РАДИ.

Далі Заг. Збори вибрали вдруге до Н. Ради всіх вильосованих членів, устійнили висоту презенційної марки до 10 зол., приняли низку резолюцій і на внесок дел. Мигаля рішили, що чергові Заг. Збори М. С. відбудуться теж у Львові.

В год. 4.50 пополудні Заг. Збори закінчилися відспіванням національного гимну.

Криваві демонстрації у Львові.

ВБИТІ І РАНЕНІ. ВУЛИЦІ ЗДЕМОЛЬОВАНІ.

(Офіціяльний комунікат ПАТ-а).

ВАРШАВА, 16. 4. ПАТ. Дня 16. ц. м. у Львові підчас похорону Володислава Козака, що помер внаслідком ран, одержаних підчас подій з безробітними дня 14. квітня ц. р., — дійшло до нових ексцесів, що їх викликали скомунізовані елементи та вуличне шумовиння. Похоронний комітет, заступлений представниками місцевих професійних союзів, узгіднив з владою трасу похорону на Личаківський цвинтар і запевнив, що похорон відбудеться спокійно при участи власної порядкової сторожі. На жаль, даних зобовязань не додержали. Похоронний кондукт замість на Личаківський цвинтар в останній хвилині під впливом агітації переворотових елементів звернувся демонстраційно через ціле місто на Янівський цвинтар. Підчас похорону переважаюча частина його учасників стала допускатися ексцесів, била вистанові шиби та грабила крамниці, а при цьому в деяких місцях заатакувала відділи держ. поліції револьверовими стрілами та камінням. У такому положенні відділи державної поліції мусіли вжити зброї. Підчас сутичок убито три особи, а ранених є кільканадесять. Було теж ранених кільканацять поліцаїв. Прокураторська влада повела енергійне слідство.

•

КОМУНІКАТ АГЕНЦІЇ „ІСКРА".

Варшавська Агенція „Іскра" в комунікаті подає, що вже перед похороном зросла юрба до 8.000 людей і серед тієї маси почалася агітація, щоб змінити трасу похорону на Янівський цвинтар. Виявилося, що агітатори ті в невідповідальний і легкодушний спосіб забажали звернути юрбу через місто, переміняючи сумний обряд похорону у велику демонстрацію юрби. Юрба розагітована окликами „На Янівський цвинтар!", пішла в напрямі середмістя.

Вже тепер видно було, що ні похоронний комітет ані похоронна міліція не опановують зовсім положення.

На розі вул. Жулінського невеличкий відділ поліції заступив дорогу, спрямовуючи юрбу в протилежному напрямку. До поліції впали з юрби каміння та револьверові стріли, що зранили кількох рядовиків держ. поліції. Поліція мусіла вжити білої зброї, та не могла видержати напору юрби, що без перешкоди пішла в напрямі пл. Бернардинської й Академічної, атакуючи по дорозі поліцію рев. стрілами та камінням.

Рівночасно від юрби відлучилося вуличне шумовиння, щоби грабити християнські та жидівські довколичні крамниці. Поліція, після нової перестороги, засипана стрілами, мусіла вжити пальної зброї. Частина юрби, що найшлася на Казимирівській вул. пішла наступом на поліційні касарні при цій вулиці й у цьому місці поліція мусіла вжити теж пальної зброї. Рівночасно невідповідальні елементи у ріжних сторонах міста стали на власну руку бити шиби та грабити крамниці.

На Янівський цвинтар дійшло ледви ок. 1.500 осіб, а решта розійшлася після поодиноких сутичок із поліцією. Частина демонстрантів, вертаючись із похорону, зібралася біля міського театру, тут зупинила два трамваєві вози, перевернула їх, щоби перемінити їх на збройну барикаду. Цю групу зліквідували на місці білою зброєю.

У ВИСЛІДІ СУТИЧОК ІЗ ПОЛІЦІЄЮ БУЛО ВБИТИХ НА МІСЦІ ТРИ ОСОБИ, ОКОЛО 60 РАНЕНИХ, ІЗ ЯКИХ ПРИ ПЕРЕВЯЗУВАННІ РАН АБО В ШПИТАЛЯХ ПОМЕРЛО 5 ОСІБ.

НОРВЕСЬКИЙ МІНІСТР ЗАКОРДОН. СПРАВ У ПОЛЬЩІ.

ВАРШАВА, 16. 4. ПАТ. 17. квітня приїздить до Варшави норвеський міністер закордонних справ Гальвдан Когт. Побуде у Варшаві два дни, буде на авдієнції у президента держави, у міністра закордонних справ Бека та премєра Косцялковського. З нагоди побуту мін. Когта в Варшаві відбудеться ряд принять.

НОВИНКИ.

— **Нова крамниця у Львові.** Для вигоди відборців Городецької дільниці відкрили ми наш новий склад зі солодощами і овочами при вул. Городецькій 93 (на Копитковім). **Фортуна Нова.**

— **Пригадка.** Річні Загальні Збори Укрaїн. Т-ва Допомоги Емігрантам з України у Львові перенесено на неділю 19-го квітня ц. р. на год. 10 рано. Збори відбудуться в льокалі Клюбу Українських Емігрантів (пл. Бернардинська 2), про що Управа повідомляє всіх Вш. своїх членів.

1963 1—1

— **Дві вистави театру „Заграви" у Львові.** 18-го квітня в год. 7.30 веч. і 19-го квітня в 3. год. попол. виставить театр „Заграва" у салі театру Ріжнородностей релігійну містерію в 8 картинах „Голгофта" Меоіяма-Лужницького.

— **Радієву трансмісію „Запорожець за Дунаєм"** можуть члени Т-ва Молода Громада і впроваджені гості вислухати в пятницю 17-го ц. м. в год. 20-ій у домівці товариства. 1961

— **Звільнення від мита.** Міністерство скарбу згодилося звільнити від мита прилади і препарати, які спроваджують українські освітні установи із загрaниці. Таке звільнення дістала теж управа Українського Національного Музею у Львові.

— **Новий директор суспільної обезпечальні.** Як повідомляє агенція „Всхуд", б. новогродський віцевоевода Стефан Свідерський іменований директором суспільної обезпечальні у Львові і з днем 16 ц. м. обняв урядування. Дотеперішній управитель обезпечальні інж. Валігурський переходить на становище директора одної з більших обезпечалень б. Конгресівки.

— **Хто виграв?** В другім дні тягнення держ. кляс. льотерії впали такі виграні: 20.000 зол. на ч. 94526, 10.000 зол. на ч. 326 122621 186117 194147, 5.000 зол. на ч. 116093 165011 174308, 2.000 зол. на ч. 5552 22583 44723 58924 137421 149338 190959, 1.000 зол. на ч. 13779 15554 21292 53092 107087 109712 127322 142306 171415, 500 зол. на ч. 15661 29733 40670 47331 48492 68799 77471 81556 91432 119228 17357 190789. 400 зол. на ч. 73 46 44072 49512 68328 87330 88005 99653 102358 105878 110903 142484 156644 184026 192757.

— **Ліга туристичної пропаганди** організує популярні потяги з усіх залізничих дирекцій на сьогорічні Познанські Торги. До коштів переїзду додається безплатний вступ на Торги та інші індивідуальні знижки в Познані, а саме полекші в готелях на 20 прц., ресторанах на 10 прц., в театрах на 25 прц. та в автобусових прогульках по місті на 70 прц. Крім того обовязує індивідуальна знижка, яку дістається на основі карт участи, видаваних залізничими касами на всіх більших стаціях у Польщі. Карти участи видається безплатно, а оплату 3 зол. платиться в Познані при вступі на Торги. Після заплачення цих 3 зол. дістається карнет, що уповажнює до всіх льокальних знижок. Зокрема Ліга туристичної пропаганди організує в днях 17—21. ц. м. зїзд міщанства до Варшави, причому дирекції залізниць випускають цілий ряд популярних потягів.

— **Обікрали церкву.** В с. Великому Раківці на Кремянеччині в ночі на 5 ц. м. злодії виняли вікно, влізли до церкви і забрали зі скарбонки 45 зол. і папірові російські гроші. По собі полишили виразні сліди, які повели до с. Бакотів (6

км.), де арештовано Твардовського і Козака, що недавно по амнестії вийшов з вязниці, де відбував кару за крадіж коней.

— **Жертви еміграційного ошуканця.** Румунська влада видалила крізь граничну стацію Снятин 11 жидів, польських громадян, що виїхали до Констанци, звідки еміграційний агент Шклярчик мав перевезти їх нелегально до Палестини. Тимчасом Шклярчик, видуривши від них гроші, втік у Констанці. Опинившись у безвихідному положенні, вони звернулися до снятинського староства за поміччю.

— **Ограбили в потязі.** В потязі Букарешт—Черівці—Варшава ограблено одного пасажира при помочі наркози. Перед стацією Нова Сулиця увійшли до переділу II. кл. два елеґантні мужчини й один з них почастував папіроскою купця Зільберштайна. Від папіроски Зільберштайн заснув твердо і збудився аж у Чернівцях, де ствердив, що пропав його портфель з кількасот тисячами левів.

— **Виарештовують директорів.** У звязку з великими зловживаннями в асекураційному товаристві „Фенікс“ у Відні арештовано не тільки директорів цього т-ва, але й трьох директорів Компасбанку. Всі три є жиди.

— **Ріжні вістки.** В Ґрунвальді приватний самохід упав з насипу 7 м. заввишки, причому згинули два пасажири, а три інші тяжко покалічилися. — Другий син б. австрійського наслідника престола арх. Франца Фердинанда, вбитого в Сараєві, кн. Ернест Гогенберґ заручився з Марією Тересою Вуд, донькою англійського капітана Джорджа Вуда і ґр. Рози Льоняй, посвояченої з мадярською аристократією. — В одній японській копальні вугля зірвалася вінда і впала на дно, причому згинули 82 робітники.

З концертової салі.

ЮРІЙ КРИХ.

На жаль, не чув я першої частини концерту цього симпатичного скрипаля. З другої, в якій найшлися твори Омацейля, Бартока, Римського-Корсакова, Шуберта і Бацінія, можна було віднести гарне й наскрізь позитивне враження про талант і працю Юрія Криха. Технічно дуже заавансований, музикальний і серіозний у своїх артистичних намірах — Крих є вже сьогодні скрипаком у повному розумінні цього слова. Очевидно, щойно дальша праця і часті (якнайчастіші!) виступи дадуть йому те, що в першу чергу ріжнить уповні зрілого віртуоза від молодого: переконливість гри, яка стоїть понад технічними проблемами і якою виконавець мусить „вхопити“ публику — без огляду на те, чи виконує він твір сякий чи такий. Власне тої переконливости бракувало мені — чи пак п. Крихові — у виконанні Бартока „Фріс“ — рапсодичного твору, досить складного і під оглядом композиторської концепції і під оглядом чисто інструментально-технічних засобів. „Переконливістю“ називаю в даному випадку той ступінь артизму, на якому виконавець — все одно: співак чи інструменталіст — передає твір, перетравивши його цілком — себто тоді, коли чисто технічна сторона твору не відграє вже взагалі ніякої ролі, стає самозрозуміла — а на перший та одинокий плян висувається: музика.

Одно завваження в сторону програми: Бацінія „La ronde des lutins“ краще не грати — а в кожному разі не як останню точку. Музично без найменшої вартости — цей „твір“ є тільки накопиченням всіляких чисто віртуозних ефектів, поданих несмачно і без всякої потреби. Щоб ними зацікавити, треба би ними заблестіти мов фаєрверком.

Крих є на нашому галицькому ґрунті покищо одиноким скрипачем, який нарешті заповняє прогалину майже цілковитої недостачі скрипачів-виконавців. Треба йому побажати одного: якнайбільше нагод до виступів! Бо приклади з усіх ділянок нашої музичної дійсности, на жаль, дають сумний досвід: що в педаґоґічній праці, в яку поневолі закопуються наші віртуози-виконавці, надто скоро затрачуються вони — як виконавці.

П-і Ірина Любчак-Крихова була при фортепіяні першерядною партнеркою свого мужа. А успіхом вечора можуть по справедливости обоє поділитися.

ар.

З кіна.

КІНО „ПАЛЯС“: *„ПІСНЯ КОХАННЯ“.*

Молодий італійський рибалка їздить по морі, ловить рибу і співає. У Сорренто всі знають його чудовий голос і залюбки його слухають. Приїздже туди на гостинний оперовий виступ славний колись тенор, уже не молодий і не може докінчити виступу — його обкидують яйцями. Приїхав він до Сорренто ще й тому, що підготовляє до дебюту молоду співачку, яка має разом із ним виступити в новій опері, написаній опікуном молодої дівчини. Знаємо заздалегідь, що партнером цієї молодої гарної дебютантки буде молодий рибалка, замісць старого вислуженого танора. У фільмах, де співали Пікавер і Шмідт сюжет був дуже подібний; Кепура має над ними перевагу своїм молодечим виглядом, кращою грою і кращим голосом, хоч його постійні фортіссіма не мають у собі тої розніженої, мягкої мельодійности, що так чарує в італійських народніх піснях на тлі неаполітанської природи. Оперові співаки мусять мати такий сценарій, що давав би їм нагоду якнайчастіше виступати на сцені і то в опері; тоді інтриґа фільми сходить на другий плян перед самим співом. Є тут кілька веселих сцен. Кепура співає з дуже доброю американською співачкою Ґледіс Своруттавт. Ролю опікуна молодої співачки грає артист, що подобає більш на сторожа у вязниці, ніж на композитора.

КІНО „АПОЛЬО“: *„СТРАШНИЙ ДВІР“.*

З відомої опери Монюшка зробили легку, безпретенсійну комедію, що нагадує Фредрові „Шлюбні обіти“, тільки не жіночі, а мужеські. Мами, що мають доньки на віддання, завзялись видати їх заміж за двох молодців, що належать до т. зв. „доброї партії“. Та пляни їх перехрещує пара молодих дівчат із т. зв. страшного двора, де мешкає багатир-мечник. На основу фільми складаються сентиментальні сцени закоханих несміливих дівчат і комічні з веселим двірським слугою, закоханим старим льовелясом і т. зв. духами. Співів небагато.

Зі судової салі.

ТРЬОХ СЕЛЯН ПЕРЕД СУДОМ ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО ОУН.

Нічю з 8. на 9. червня м. р. в Оброшині біля Львова хтось повибивав шиби мешканцям, самим полякам. Виновники підчас утечі відстрілювались. Їх не викрили, одначе підозріння впало на трьох братів **Кушнірів, Василя, Юрка та Михайла** з Бартатова. Акт обвинувачення проти них спирався на таких познаках, що коли прийшла до них над раном поліція, знайшла розвішені на возі двоє мокрих штанів, а в першого знайшли револьвер. Кушнірі боронилися, що штани замочили при риболовлі, а револьвер купив Василь і хотів відпродати. Їх арештували і 15. та 16. квітня ц. р. відбулася розправа за приналежність усіх трьох до О. У. Н. перед суддею радн. Циґаном. Обвинувачував прокуратор Краєвський. У четвер, 16. квітня запав присуд, яким суддя увільнив усіх трьох із браку доказів. Боронив адвокат д-р **В. Старосольський.**

Дивогляди.

ВЕЛИКОДНА МІСТЕРІЯ ІЗ СПРАВЖНІМИ МУКАМИ.

В американському стейті Новий Мексик, недалеко Альбюркерз, живе релігійна секта складена з самих червоношкірих. Підчас Великодної Пятниці вона відограє страстну містерію, як в Обераммерґав, тільки так, якби ця дія відбувалась справді. Співаючи псальми виходять члени цієї секти в гори, з голими плечима і по дорозі бичують один одного. Деякі несуть хрести, другі вкладають на голови кактусові вінки. На верху гори один із сектантів, що грав ролю Христа, мусів переходити муки. Його прибили на хрест і кілька годин справді мучили. Поліція, що охороняла ввесь час дорогу цієї процесії, дбала за те, щоб ніхто з білих не вмішувався до неї і цим не наразив релігійних почувань сектантів.

СОВІТСЬКА КАРІЄРА.

З совітської преси довідуємось про незвичайну карієру одного слідчого судді Яшкова, що має тепер 24 роки. Почав він з того, що блукав по вулицях беззахисний. За неморальну поведінку взяли його до „ізолятора“. Тут украв пачку блянкетів і три комсомольські білети; втік до Москви і під прізвищем комсомольця Зінкевича вступив до фабрики; звідти до інституту совітського права. Скінчивши інститут став слідчим суддею в Казакстані. Тут покрав блянкети і печатки районного прокуратора і став самозванним прокуратором. Коли все виявилось, утік до Москви і зумів дістати посаду в одній з установ комісаріяту справедливости. Та тут знову самозванно схотів стати якимсь вищим урядовцем і при цьому його арештували, засудивши на 3 роки втрати громадянських прав.

Всячина.

ЧОМУ БУДУВАЛИ ЄГИПЕТСЬКІ ПІРАМІДИ?

Американський египтольоґ, проф. Райснер вернувся недавно з Ґізе, де зробив цікаві відкриття. Його наукова експедиція відкрила багато статуй з епохи фараона Микеріноса, що панував коло 3.000 літ перед Христом. Відчитані на тих статуях написи кидають зовсім нове світло на ґенезу будови піраміди. Досі всі думали, що тільки релігійні вірування і культ старинних володарів спонукували до будови тих величезних будівель, які перетревали тисячліття. Останні відкриття стверджують, що египетські фараони не так хотіли увіковічнити свої імена, як кермувалися далеко важнішими спонуками. Єгипет терпів від господарської кризи, що тревала поверх 150 літ. Почалась вона за часів фараона Хеопса і скінчилась аж за півтора століття. Жреці, яких віщування уважано непомильними, заповіли кільканацять літ наперед це лихоліття. Щоб дати населенню заняття й прожиток, фараони затруднювали кількасот тисяч робітників при будові величезних пірамід. Причиною тодішньої господарської кризи був неврожай, що навіщував Єгипет довший час. Населення голодувало і вмирало від ріжних пошестей. Роботи при велитенських будовах показалися корисними і за панування Микеріноса скінчилася нарешті криза.

ОСТАННІ КОЧОВИКИ В ЕВРОПІ.

В македонських горах живе племя каракачів, що не сидять на одному місці, тільки як цигани мандрують з місця на місце. Каракачі прийшли до Македонії з Греції (Епіру). Єдиний їх масток це великі стада овець, що є власністю цілої родини. На витревалих кониках або мулах гонять ті стада з місця на місце, не знаючи над собою ніякої адміністраційної влади та не платячи ніде податків. Вони не відбувають ніде військової служби, а одиноким володарем є голова родини, що поводиться зовсім автократично. Він одинокий має право зноситися із зовнішним світом. Ці зносини зводяться до виміни сирів, які вони виробляють, на ріжні потрібні їм річи. Живуть у шкіряних шатрах з плоскими дахами і є незвичайно честилюбиві та завзяті. Нападані іншими ватагами бороняться до загину, але самі ніколи не нападають. Всякі спроби поселити їх на одному місці не повелися.

Дописи.

СТРИЙ.

Пекуча потреба. Передмістя Стрия Новий Світ і Помірки відчувають пекучу потребу церкви або бодай більшої каплиці. Віддалені від парохіяльної церкви кілька кільометрів, відчужуються поволи від церкви, а через це й української народности. Запримітив це бл. п. о. Височанський, душпастир і радний міста, що вентилював справу будови нової деревляної стилевої церкви на міській площі між тими обома передмістями; вже завязався був і комітет, але невблаганна смерть забрала нам передчасом того енерґійного діяча й душпастиря — а потреба церкви тепер ще більше зросла. Зачуваємо, що там задумують поставити костел, а тоді матимемо загрозу для українського (гр. кат.) населення тої частини міста. Може би свідомі громадяни Стрия занялись тою справою, дали ініціятиву, зорганізували міщан і своїм проводом помогли розпочати працю. Міщани обох згаданих передмість радо підуть за ініціятивою і своїми лептами збудують таку потрібну їм церкву, а коло неї і захоронку.

Псальми. „Стрийський Боян“ під проводом п. Конашевича відспівав у Велику Пятницю в обох стрийських церквах псальми. Добре виконання усіх псальмів підкреслило релігійне почування зібраних у церквах громадян і не одному казало свідоміше призадуматися, яких засобів треба би вжити, щоб цій такій важній установі привернути славу покійного о. Нижанковського. Зачуваємо, що диригент „Бояна“ п. Конашевич підготовляє в роковини смерти бл. п. о. Нижанковського академію у Стрию, щоби в той спосіб заохотити стрийське громадянство ближче до мистецькими вказівками великого музика.

Відновa читальні „Просвіти“ на Ланах. Заходами інж. О. Бандери відновлено читальню на передмісті Лани. На спілку з Тов. „Український город і дріб“ винайнято домівку на середині передмісти, де свідоме міщанство гуртується і радо вчиться нових напрямків городництва під проводом інж. Созанського, як також слухає освітніх рефератів.

КРЕМЯНЕЦЬ.

За побиття учителя. 13. листопада 1935 р. мешканці з Кремянця Олекса Шушкевич, Павло Горобець, Созонт Блитовський (б. солтис) і Павло Титов, після доброї пиятики вертаючись до дому, напали на учителя вселюдної школи Киричука, який разом з Найчуком і Корфом вийшов з кіна і вертався до дому. Пяні, не маючи на чому виладувати своєї енергії, в нелюдський спосіб стали бити Киричука — вибили йому 5 зубів, деревляною латою розтяли горішню і долішню губу, після чого він мусів цілий місяць лікуватися. 30. березня ц. р. окружний суд у Кремянці, розглянувши цю справу, засудив Шушкевича на півтора року вязниці, Горобця на 2 роки, а інших уневинив. От до чого доводить горілка!

Страйк пекарів. 1. квітня закінчився у Кремянці страйк пекарів, який тягнувся 2 тижні. За той час Кремянець був майже без хліба. Привозили хліб тягаровими автами з Дубна і на підводах з околичних містечок Вишнівця і Катербурга. Страйк мав виключно економічний характер і вибух у всіх 10 кремянецьких пекарнях на тлі грубого поводження з робітниками господарів, а також з причини малої оплати праці і довжини робочого дня, бо працювали по 18 год. денно і діставали за працю від 10 до 40 зол. тижнево. Страйк ішов спокійно і організовано, що змусило працедавців піти на уступки і робітники погодилися приступити до роботи. Власники пекарень зобовязалися трактувати робітників по людськи, робітники мають працювати лише 8 годин денно й оплата праці має мати надвишку до теперішньої платні від 20 до 80 проц., крім того кожний робітник замість марних харчів має діставати денно 1 кг. хліба разового і пів кг. білого.

Арешти комуністів. З 31. березня на 1 квітня в Кремянці поліція перевела ревізії та арешти серед жидівської молоді у звязку з ліквідацією у Варшаві комуністичної централі. До Кремянця 31. III. приїхав делегат з Любліна і мав відчит про значіння страйків для працюючих у помешканні робітничого спортового клюбу „Ютшия“ („Зірниця“), де зібралося більш сотки жидівської молоді. Зібрання це тягнулося від 9. год. веч. до 1. год. ночі, коли звилася поліція, перевела ревізію і всіх присутніх заарештувала. В льокалі знайдено червоні прапори і транспаренти на день 1. травня. На залізничому двірці затримала поліція експедитора з комуністичною бібулою. Після допиту у слідчого судді затримано лише 11 осіб; з них 1 поляк, 1 українець і 9 жидів (між цими останніми є Рабінович, голова проф. союзу умових робітників і Гіндес, голова роб. спортового клюбу). У Вишнівці і Катербурзі переведено також арешти серед жидівської молоді.

ЛЮБЛИН.

Спільне свячене в Любліні відбудеться у провідну неділю 19. 4. ц. р. після співаної Сл. Божої, що зачинається, як звичайно в неділю, в 11-ій год. Спільне свячене зачнеться в 13. год. в салі Кат. Акції (Люблин, вул. Зелена 3). Приїхати повинні всі заточенці з околиці Любліна. Хто буде на свяченім, повинен по змозі повідомити Церк. Комітет (Люблин, Зелена 3) наперед.

Марійська (содаліська) вистава в Любліні. Недавно відбулася в Любліні при вул. Зеленій ч. 3 в салі Катол. Акції, де відбуваються проби українського гр.-кат. хору, загальна вистава содаліції. Українська частина вистави була добре заступлена, заняла вона один ріг досить великої салі. На тлі вишиваного килима довкола вишиваного образу Матери Б., прикрашеного вишиваними рушниками, розміщені були ріжні знимки (28) Марійських дружин; найгарніша була знимка Української Мар. Дружини Пань з Перемишля, а також знимка Марійської Дружини в Мукачеві. На столі перед килимом, накритім вишиваним настільником, лежало 17 примірників українських Марійських місячників (нпр. „Наш Приятель“ і т. д.) і книжечок (видань). Заступлена була не лише „Україна в Галіції“, як пояснював один з місцевих ксьондзів. Марійське Товариство під проводом оо. Василіян (о. Маркевич) добре обіслало цю світову виставу (бо тут були експонати з цілого світа, навіть з Китаю). Українські Марійські відзнаки були на окремому столі між відзнаками інших народів. Вистава була отворена три дні, опісля посвоюватимуть її до інших міст.

М. Миханько.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Тяжка тема.

Люблю „Рідну Школу“. Не тому, що там мої діти вчаться, не тому, що там батькам можна далеко більше, як у державних школах, але тому, що „Рідна Школа“, то таки рідна школа. Вистане піти на концерт, чи якийсь Миколаївський Вечір.

І тому я був нині в дуже прикрім становищі. Не зроблю — душа заболить, зроблю — наперед знаю, що не буде потіхи.

Прийшла до мене одна пані:

— Я до вас!...

— Певно якийсь фейлетон?

— Може і вгадали.

— Вибачте: привітаний, чи офіціяльний?

— Офіціяльний.

— О, то дякую.

— Алеж пане р...

— Ні, направду не можу.

— Ми вас дуже просимо.

— Хто?

— Рідна Школа.

Я замовк.

Що було казати? Що не зроблю!? Тій „Рідній Школі“, яка... (гляди статті з тієї ділянки у всіх українських часописах!), якої вчителі... (гляди листу платень!), яку на кожному кроці... (гляди ріжні розпорядки!):

Хоч би душа ставала дуба — мушу!

— Ваші фейлетони всі читають — підсовували мені аранжери. — Як напишете, то певно більше людей прийде.

— Дай Боже — відповів я, щоб одно і друге було правда. Мені здається, що тепер Абісинія побила „Відгуки дня“. Можеб так оповістку про імпрезу всадити між здобуття Ґондару і значіння озера Тан!?

— Не жартуйте, а таки напишіть!

І я пишу:

Шановні Громадяни Львова! В суботу, 18. квітня 1936. р. відбудеться в салі Української Бесіди Равт на Рідну Школу! Початок у 21. годині, стрій довільний, вступ за запрошеннями, танки, музика сальонова, буфет у заряді пань. А наді все: мистецька частина — спів, рецитація, фортепіян.

Хто хоче розросту... (Гляди статті!), хто не хоче кривди... (гляди листа платень!), хто не замикає очей... (гляди розпорядки!), той певно причиниться своєю присутністю до викуплення карти вступу на Равт.

Розумію — часи нині нелегкі, а вечорі теплі. Прийдеться публиці вибирати між платним вечором у салі і безплатним проходом у парку. Але прошу взяти під увагу і аранжерів і... мене.

Нелегко було аранжерам Равту зложити програму і зорганізувати імпрезу. Хто організував подібні речі, а ще на весну, той знає, як це тяжко. Кого не спитати, кожний каже:

— Дайте собі спокій! Буде клапа. Можеб так зачекати до повакацій.

Або:

— На мою думку саме ідея ненадзвичайна. Поміркуйте над чимсь іншим.

А коли аранжери таки рішаться, тоді нові трудноці.

Ще з мистецькою частиною найлекше: „СУПРОМ“ дасть дозвіл, мистці зголяться і вже більш готове.

Але буфет...

Крути, щоб якнайменше видати, щоб буфет був добрий, щоб дешево продавати, а якнайбільше заробити. Квадратура кола, яку наші пані якось розвязують.

Танки...

Навіть з провідником танців морока. Перевелися і не наростають.

Це щодо аранжерів.

А щодо мене.

Прошу взяти під увагу, як тяжко написати про таку імпрезу... наперед.

Але якось перебрив.

Слава Тобі Господи!

Галактіон Чіпка.

БЕЛЗ.

Свято в честь Шевченка. Заходом культурно-освітніх товариств Белза відбулося дня 5. 4. свято в честь Шевченка, в програму якого входили співи хору в Белзі, декламації та промови. Хорові точки випали вдатно і велика дяка належиться провідникові хору п. Петрові Дяжові, що в короткому часі зумів підготовити хор в доволі складних творах, нпр. „Лічу в неволі дні і ночі“ з теноровим сольом п. Романова. З великим чуттям віддеклямував „Посланіє“ п. Базарко, а п. Оля Жарська „Тополю“. Рясні оплески добула своєю декламацією „Наш Пророк“ маленька Мірося Гембарівська. Реферат про життя і значіння Шевченка виголосив д-р Степан Козак, свято відкрив промовою д-р Ілля Салагуб, голова філії „Просвіти“ в Белзі. Свято полишило милий спомин. Громадянство Белза, на жаль, не прийшло на це свято так, як це повинно бути і як цього бажали ті, що заходились коло його влаштування. В Белзі — як показало це свято — ще „много званих а мало ізбраних“.

Збори кружка „Сільського Господаря“. В дні 7. 4. мав кружок „Сільського Господаря“ в Белзі свої річні загальні збори під проводом ем. управителя школи п. Михайла Галаня, що, хоч старенький, бере живу участь в українських установах Белза. Він своїм великим знанням та життєвим досвідом служить прикладом, як треба працювати для господарського та культурного піднесення наших міщан. На збори явилося доволі членів. Жива дискусія над звітами проводу та начеркнений плян вказують на велике зрозуміння цілей Т-ва „С. Г.“ та його завдань. По промовах інж. Бородайка, д-ра вет. мед. Коненка, п. Теодора Ліськевича, голови кружка дир. Галаня, п. Дякова, представника Районової Молочарні в Белзі, д-ра Салагуба й ін. намічено загальний плян праці на будучий рік. Зокрема підчеркнено вагу годівлі молочної худоби та молочарства. Розбудову цієї ділянки в найближчій будуччині має перевести нова Рада кружка під проводом голови п. Теодора Ліськевича.

СТАНИСЛАВІВ.

Святочна ревія „Сфінкса“. Український драм. гурток „Сфінкс“ під арт. проводом д-ра Я. Хмілевського дав на другий день Великодних Свят ревію в 15 образах п. н. „Це грає тільки „Сфінкс“. На початку мусимо з приємністю зазначити, що в цілій ревії не було ніодного місця, яке моглоб когось образити. Не було вже особистих симпатій чи антипатій в жартах. Заслуга це безперечно д-ра Я. Хмілевського, який цілій ревії надав культурну форму. Переходячи до оцінки поодиноких точок, слід зазначити, що всі були добрі, що у всіх точках слідна була підготова; так і видно було, що драм. гурток „Сфінкс“ поважно бере своє завдання: заповнити прогалину, витворену відсутністю професійного театру. З чотирьох скетчів найкраще випав „На стації“, відіграний з усіми подробицями й закінченням (Т. Ліськевич і Б. Лукасевич). Добре теж випав „Поздник“, у якому на перший плян вибився знаменитий Пусьо Крушельницький. Скетчі „В парку“ та „Злодій“ теж незлі. Знаменито вийшов „Прольог“, виголошений Лідою Каратницькою, який доказав, що в культурний спосіб можна кожного „зачіпити“, кожному „пришпилити латку“ й ніхто за це не образиться, бо добра сатира мусить кожному подобатись. Ревелерси „Льоня“ співали дуже гарно. Найбільше подобалось танго „Ксеня“ й „Червоні маки“. Гарне враження зробила інсценізація пісні „На склоні гір“, яку ревелерси відспівали з великим чуттям. Сольовий спів Чорнобіля випав гарно. Особливо танго „Так тужу за тобою“ відспівав Чорнобіль прекрасно. З танків цим разом „білий вальс“ був дещо слабший (ах, та сукня!), зате „Чардаш“ (Лід. Каратницька й Б. Лукасевич) був у добрім темпі та з мадярською верою. Жарти й дотепи заповідачів добрі й культурні. Дуже помислово вийшло заповідання перерви, коли то цілий гурток вийшов заповідати нібито чергову точку, з чого зробився балаган і щойно Льоньо заповів перерву. Знаменитий був „Фінал“, дуже помислово зладжений і так само виконаний. Закинутиб можна цілій ревії брак темпа, що хвилинами всі відчували. Загальне враження гарне: ревія була вповні вдатна. Декорації М. Зорія гарні, помислові й ефектові і ще раз потвердили талант їх виконавця. Публики досить багато.

Б. Л.

Спорт.

УКРАЇНА — Т. Ш. Л. (ЛЕВАНДІВКА).

Тов. змагання цих дружин відбудуться в неділю 19. ц. м. на грищі Т. Ш. Л. у Левандівці. Початок в год. 11.30. Попередять змагання дружин молодших в год. 10.

З ЛЕГКО-АТЛЕТИЧНОЇ СЕКЦІЇ У. С. К. „СЯН“ У ПЕРЕМИШЛІ.

Легко-атлетична секція „Сяну“ під проводом п. Романця Степана приготовляється до змагань у літньому сезоні. Останні зимові змагання у спортовій галі за неофіційне мистецтво Перемишля дали „Сянові“ друге місце (15 точок). Перше місце заняла „Польонія“ (42 точки), завдяки змобілізуванню усіх змагунів легкоатлетів (членів і нечленів), що тепер відбувають військову службу в межах перемиського гарнізону, та завдяки виставленню до змагань жіночої секції, якої „Сян“ покищо не має.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

ЗВІТ З ДІЯЛЬНОСТИ Краєвого Молочарського Союзу Маслосоюзу і замкнення рахунків за 1935-ий рік. Львів 1936. Стор. 36. ф. 4°.

ЗВІДОМЛЕННЯ з праці Краєвого Господарського Товариства „Сільський Господар“ за 1935 рік. Львів, 1936. Стор. 48. ф. 8°.

ЖУРНАЛИ:

ВІСТИ З ЛУГУ, письмо присвячене луговим справам, просвіті і науці. Львів, квітень 1936. Р. XI. Ч. 4. Зміст: З великоднім зовом дзвонів. — Головний Отаман Симон Петлюра. — Вступне слово про т. Шевченка. — Луг у Великодні Свята. — План праці на квітень і травень. — Закладайте Луги. — З життя Лугової Організації.

УКРАЇНСЬКЕ ЮНАЦТВО, ілюстрований журнал української молоді. — Львів, квітень 1936. Р. IV. Ч. 4.

ОБРІЇ, тижневик. Львів. 2. квітня 1936. Ч. 9.

ТРИЗУБ, тижневик. Париж 1936. Ч. 12, 15-16. Р. XII.

ВІСТИ УКРАЇНСЬКОГО НАУКОВОГО ІНСТИТУТУ В БЕРЛІНІ. Берлін, 31. березня 1936. Р. IV. Ч. 3.

УЧИТЕЛЬСЬКИЙ ГОЛОС, Ужгород, квітень 1936. Р. VII. Ч. 4.

НАША ШКОЛА, педагогічний часопис. Ужгород, березень 1936. Р. II. Ч. 3.

НАШ СВІТОГЛЯД, науково-виховний журнал. Стрий, 5. квітня 1936. Р. I. Ч. 9-10.

ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ. Львів квітень 1936. Р. III. Ч. 17.

УКРАЇНСЬКИЙ СОКІЛ, часопис Союзу Українського Сокільства за кордоном. Прага, квітень 1936. Р. II. Ч. 3.

НАША ШКОЛА, педагогічний часопис. Ужгород, березень 1936. Р. II. Ч. 3.

ІДІМ СЛІДАМИ СВ. ЙОСАФАТА. Летючка, видань заходом жебручого закону Братів Йосафатів у Львові.

ВОГНІ, ідеольогічний журнал нового покоління. — Львів, березень-квітень 1936. Р. VI. Ч. 7-8.

ШЛЯХ МОЛОДЗІ. Вільня, сакавік 1936. Г. VIII. Нр. 3.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Театр „Заграва" у Львові. Саля театру Ріжнородностей.

18. IV. год. 7.30 веч. „Голгофта".
19. IV. год. 3. попол. „Голгофта".

Український Театр ім. І. Тобілевича.

Янів.
17. IV. Дівча з Маслосоюзу.
18. IV. Отаман Пісня.

Підберізці.
19. IV. Отаман Пісня.

Винники.
20. IV. Лев в Абісинії.
21. IV. Отаман Пісня.
22. IV. Ніна теща.
23. IV. Інваліди.

Великий Театр:

Пятниця, 17. 4. год. 8. веч. „Богема" оп.
Субота, 18. 4. год. 8. веч. Аб. 14. „Ваш кореспондент повідомляє".

Театр Ріжнородностей:

Нечинний.

Цирк Станевських — вул. Пелчинська.

Субота 18. квітня, неділя 19. квітня дві вистави: в год. 4.30 попол. і 8.30 веч.

Неділя, 19. квітня 2. вистави: год. 4.30 попол. і 8.30 веч.

Понеділок, 20. квітня 1. вистава в год. 8.30 веч. Ревеляційна програма з Масіміліяном Трузі на чолі.

Вівторок, 21. квітня 2. вистави: год. 4.30 попол. і 8.30 веч.

На пополудневі вистави ціни для всіх знижені (від 50 сот.)

Кіна.

АПОЛЬО: „Страшний двір" на осн Монюшка.
АТЛЯНТИК: „Кенігсмарк".
ГРАЖИНА: „Паприка".
КАСІНО: „Бамбі".
КОЛІСЕЙ: „Боротьба за хліб насущний", ревія: „Радіймо разом".
КОПЕРНИК: „Рожа" на осн. Жеромського.
МАРУСЕНЬКА: „Рожа" на осн. Жеромського.
МЕТРО: „Останній сигнал", „Небезпечний любко".
МІРАЖ: „Катеринка" з Фр. Галь".
МУЗА: „Капітан Бляд".
ПАН: „Мельодія великого міста".
ПАКС: „Вередлива Марієта" та акт. додатки.
ПАЛЯС: „Пісня кохання" з Кепурою.
РАЙ: „Любовні маневри".
СВІТ: „Рапсодія Балтику".
СТИЛЕВЕ: „Належу до тебе", ревія „Подумай про мене".
ТОН: „Остання станиця".
УТІХА: „Напад на Конго".
ХИМЕРА: „Золотоволосий шибеник" з Шерлі Темпль.

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

„Італійська Ревія".

Закордонне радіо.

Пятниця, 17. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 17.20 Солісти, 19.30 Легка форт. музика, 20.00 „Країна дармоїдів" оп. Вайнбергера, **Кошиці** (259,1) 17.40 Твори А. Сольта, спів, музика, 18.00 Для Закарпаття (у прогр. нар. пісні в вик. шк. хору), **Прага** (470,2) 21.30 Скр. концерт, **Париж** (1648) 13.15 Симф. концерт, 17.00 Камер. музика, 18.30 Популярна й симф. музика, пісні, **Білгород** (437,3) 11.00 Концерт, 17.00, 20.40 Пісоньки, 19.50, 21.10 Скрипк. музика, **Берлін** (356,7) 19.20 Оперетков і мельодії, 20.10 Симфонія ц-моль траг. Бранса, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 15.15 Діточі пісоньки, 17.50 Поморські нар. танки, **Ляйпціг** (382,2) 18.00 Музика, **Мінхен** (405,4) 11.00, 13.15 Музика, 19.00 Симф. концерт, **Будапешт** (549,5) 13.25 Циг. музика, 17.30 Концерт оп. орх., 22.10 Сальон. музика, **Міляно** (368,6) 13.35 Легка музика, 21.20 Солісти, муз., спів, **Рим** (420,8) 20.35 Вок. концерт, 21.15 Концерт військ. орх.

Субота, 18. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 15.15 Для дітей, 19.10 Пісні й арії (Рокита сопран). 22.30 Форт. ресітал, **Братислава** (298,8) 19.40 Скрипка, 21.00 Нар. пісні, **Кошиці** (259,1) 17.25 Діточі пісні, 18.00 Для Закарпаття, **Прага** (470-2) 16.05 „На зеленій левадонці" оперетка Бенеша, 20.05 Концерт, **Париж** (1648) 17.00 Розр. концерт, 21.00 Спів, **Білгород** (437,3) 13.15 Пісоньки, **Берлін** (356,7) 16.00 Концерт, муз., спів, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 16.00 Веселе пополудне, **Ляйпціг** (382,2) 18.00 Концерт. 19.30 „Анджеліна" оп. Россінія, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика, 19.30 Пісні, 20.10 Улюблені давні мельодії, орх., солісти, **Будапешт** (549,5) 17.50 Циг. музика, 21.00 Фрагменти з балетів, **Міляно** (368,6) 11.50 Легка музика, 20.35 „Мефістофель" опера Аріґа Боіта, **Рим** (420,8) 13.10, 19.00 Легка музика, 22.15 Танкова музика.

Львівське радіо.

Пятниця, 17. квітня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Авд. для шкіл: „Бунт свяченого", 12.40 Концерт, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 Давня та сьогоднішня оперетка з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Народній танок із гр. пл., 16.00 Для хорих, 16.15 Концерт орх., 16.45 „Полоскунчшоп, мій син і я" опов. для дітей, 17.00 Гутірка про ліси, 17.15 Хвилина поезії, 17.20 Форт. ресітал (лотиська музика), 17.50 Спортовий порадник, 18.00 Легка музика, спів, 18.30 Програмова скринька, 18.40 Суспільна хвилина, 18.45 Оп. арії в супр. форт., 19.00 „Кохання від першого погляду" вес. фейл. Вільг. Раорта, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Снігові комунікат, 19.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами радія, **20.00 „Запорожець за Дунаєм" у вик. солістів, хору й орх.**, 21.15 Вечірній денник, 21.25 Із сучасної Польщі, 21.30 Ораторія „Лет" Ст. Кадури, хор, симф. орх., 22.30 Технічна скринька, 22.50 Танк. музика.

Субота, 18. квітня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Огляд періодиків, 12.25 Природа в музиці, гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань із гр. пл., 14.30 Сальонове тріо, 15.00 Великодні спогади сибірського засланця, 15.15 Польська морська торговля, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт Еріянового хору з гр. пл., 16.00 Лекція французької мови, 16.15 Вся Польща співає, 16.30 Відчит: „Кілінський", 16.45 Театр Уяви: „Кілінський" іст. авд. для молоді Мих. Балуцького, 17.15 Новини з гр. пл., 17.45 Світ наших ростин: „Крокус", 17.50 Говоримо про провінцію, 18.00 Концерт солістів, спів, музика, 18.40 Сільва рерум, 18.45 Рекламовий концерт, 19.10 Біольог про сьогоднішню культуру та дегенерація, 19.15, 19.19 Спортові вістки, 19.25 Промова з нагоди 10-ліття радія в Польщі, 19.30 Із спогадів радіохронікаря, 19.45 Концерт хору, 20.30 Падеревський з гр. пл., 20.50 Вечірній денник, 21.00 На польську нуту, 21.30 Концерт, 23.05 Танкова музика з гр. пл.

Радіокутик.

МІКРОФОН НА ГЛИБИНІ МОРЯ.

Американський природник Вілям Біг вернувся недавно з незвичайно цікавої подорожі з островів Бермудського архіпелагу, де опускався в металевій кулі на глибину Атлянтійського океану. Там він досліджував життя глибин, роблячи теж досліди над ультра-фіолетовими проміннями.

На запрошення американського радія дослідувач згодився надавати із своєї кулі враження, які пересилали в етері на цілий світ. На верхньому чердаку корабля, звідки спускали кулю, заінстальовали дві виминувані висильні стації та два відбірники для відомостей з глибини океану. Фахова технічна підготова уможливила радіослухачам Сполучених Держав вислухати справоздання, як опускали металеву кулю на глибину 670 метрів нижче рівня океану. Ці відомости, з огляду на велику віддаль Бермудів від Америки, треба було надавати на коротких хвилях.

Підготова тривала кілька тижнів. Ішло про те, щоб відбір відбувся найкраще, а з другого боку, щоб оминути небезпеки, яка загрожувала людському життю при цьому рискованому експерименті.

Врешті прийшов день авдиції. Після пробного спуску відбувся остаточний спуск металевої кулі на глибину моря. З огляду на те, що цю авдицію заповіли тільки на дві години наперед, всі інші точки програми мусіли відійти перед цим цікавим репортажем.

Перші пів години присвячено описові того, що відбувалося на чердаку корабля підчас приготовлень і забезпеки металевої кулі, в середині якої сидів дослідувач. Два мікрофони, поміщені недалеко, передавали звуки приладдя, яке замикало щілини, потім звуки вітру при спуску сталевого приладу на дно моря.

Підчас другої пів-години надавали голос американського вченого, що сповідав свої фантастичні враження між 457 і 670 метрами глибини. Спікерка при телефоні, який сполучував кулю з покладом корабля, записувала ці спостереження подаючи воднораз сміливому дослідувачеві технічні інформації про глибину спуску кулі і т. п.

Голос містера Біга проходив з початку 900 метрів телефонічним каблем в глибину океану на чердак корабля. На покладі цей голос трансмітували океанічним каблем до 50-ваттової коротко-хвильної висильної стації на Бермудах, звідки пересилали його далі при помочі спеціяльної інсталяції до радіостації в Сен-Джордж, щоб з черги переказати висильній стації в Ню-Джерсі, звідки вже безпосередньо він доходив до нюйоркської розголосні. Там розподілювано прийняті довгі і короткі хвилі, що відбули далеку підморську подорож при помочі складної мережі висильних стацій, щоб знову кинути ці незвичайно цікаві інформації в етер від берегів Атлянтійського океану до Пацифіку.

На короткій хвилі вони дійшли навіть до Англії, звідки передали їх на засяг стацій англійської радіофонії.

Тому, що кожне слово, виповіджене в металевій кулі американським вченим або його помічником, було звичайною розмовою про те, що їх оточує і що вони бачать на цій величезній глибині, — ця авдиція мала характер дійсно безпосередній.

Був це справді репортаж непідготовлений і згідний з дійсністю. Репортаж направду поливугідний — з 670-метрової глибини океану...

БІРЖА.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від до
Пшениця одн.	19.50—19.75
Пшениця зб.	19.00—19.25
Мука пш. гат. I. витяг.	33.50—34.00
Мука пш. гат. I А	32.50 - 33.00
Мука пш. гат. I Б	31.50—32.00
Мука пш. гат. I Ц	30.00—30.50
Мука пш. гат. I Д	28.00—28.50
Мука пш. гат. II А	27.50—28.00
Мука пш. гат. II Б	27.00—27.50
Мука пш. гат. II. Ц	26.75—27.25
Мука пш. гат. II Д	25.50—26.00
Мука пш. гат. II Е	24.50—25 00
Мука пш. гат. II Ф	23 00—23.50
Мука пш. гат. II Г	20.50—21.00
Мука пш. гат. III А	16.00—16.50
Мука пш. гат. III. Б	15.00—15.50
Мука пш. паст.	13.00—13.50
Мука пш. разова до 0 - 95 прц.	23.00—23.50
Висівки житні	10.50—10.75
Висівки пш. грубі на мливо	10.25—10.75
Висівки середні станд.	9.25—10.00
Висівки мілкі	11.25—11.75
Висівки ячмінні	9.25— 9.75

Інші курси без змін.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.29—31.

Нім. марка 1·37—1·42, фр. франки 34.85 35·05, шв. франки 172.50—173·50, фунти стерлінги 26·15—26·30, австр. шілінги 98·00—100.00, чеські кор. 19.60—20.10, рум. леї 32.00—33.00, італ. ліри 37.00—38.00.

Золото: Долари 9.11—9.13, Рублі 4.80—4.90, Фр. франки 34.80—35·20, Корони 36·75—37·20, Дукати 84.40—84.00; 1 грам золота 5.93.

Срібло: Корони 0.29, Рублі 1.20, Фльорени 0.75—0.72.

Доларівка 49.00—51.00.

Заставні листи: 4½% дол. Т. К. З. 38—40, 5% дол. Б. Г. 50—52, 4% Зл. Б. Г. 37—39, 4½% Зл. Б. Г. 41—43, 4½% Ком. 51—53, 4% Ком. 44—46, 4% Б. Г. К. 61—63, 4½% Б. Г. К. 61—63. Дол. 50.50—51.50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 16-го квітня п. р. кооперативам платив за: льоко Львів

1 кг. масла десер. бльокове	2.75 зол.
1 кг. масла десерового бочкового і експортового платить дефінітивну ціну включно з опакуванням	2·80 „
1 л. молока	0·17 „
1 к. яєць	2.40 „

Тенденція на масло і яйця вдержана, на молоко слаба.

Маслосоюз повідомляє, що від 16. IV. п. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Кури мол. товсті без остріг I. кл. 1.05 зол
Кури товсті з острогами I. кл. 0.92 „

Приймає кури в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

Загальні Збори філії Українського Товариства Охорони Дітей і Опіки над молодю відбудуться дня 4. травня 1936 р. год. 5.30 (17.30) в салі Укр. Бесіди при вул. Рутовського ч. 22 зі звичайним денним порядком. 1962

На оселю українських робітників переложив Повітовий Союз Кооператив у Копичинцях зол. 39.22. — На вязнів зложив п. Роман Петрицький з Копичинець зол. 15.—.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.